

fru Auken en gang imellem er dum nok til at bruge. Men danskere er altså ikke dumme.

Bilister er ikke dumme. Trods den høje pris, trods den høje beskatning, trods den trængsel, nogle taler om, som dog er mindre slem i danske byer, inklusive hovedstaden, end i de fleste andre i Europa, så foretrækker så mange mennesker bilen, fordi den er så uundværlig.

Og når jeg tillod mig, sådan lidt frækt måske, at sige, at fru Auken ville tage bolig i sin ministerbil, så mener jeg det lidt alvorligt, også fordi bilen er et ekstra rum til vores bolig. Man kan foretage sig næsten alt i bilen, som man kan foretage sig i dagligstuen. Det er en rullende udestue. Den er så værdifuld, at det ikke kan nytte at jage den.

Og det gør man altså. Nu har vi f.eks. her i hovedstaden planerne om at lave en underjordisk parkeringsplads på Kongens Nytorv. Jeg synes, det er en fremragende idé. Jeg er opmærksom på, at 2.000 borgere har gjort indsigelse imod det, og ministeren omtaler flere gange, at beslutningerne skal træffes så nær borgerne som muligt. Det kan jeg i princippet støtte. Men 2.000 indsigelser kan altså ikke gøre særligt indtryk på mig, såmænd heller ikke 5.000, for man kan altid få folk til at skrive under på noget.

Det er argumenterne, der må tælle, og ikke antallet af underskrifter. Vi har jo i forbindelse med de faste forbindelser set den gang, Folketingets flertal havde dristighed nok til at beslutte en fast forbindelse over Storebælt og senere Øresund, at da var der jo cirka to tredjedele af befolkningen, der var imod. Men det kan altså ikke nytte, at man i forbindelse med alle teknisk vanskelige og indviklede problemer laver folkeafstemning og lader borgerne, som lidt impulsivt har ladet sig lede til at skrive under på noget, og som ikke har haft den samme mulighed for at sætte sig grundigt ind i tingene, som vi har pligt til at gøre, bestemme.

Og så kan jeg da ikke gå ned fra talerstolen i dag, når vi taler bytrafik, uden også at have nævnt ordet Nørreport. Jeg må have lov at sige, at det, der lægges op til i øjeblikket, er intet mindre end et attentat, næsten et mordforsøg, på den kollektive trafik. Og den arrogance, som Ørestadsselskabet ved sin pressekonference forleden dag stillede befolkningen over for: I kan få den adgang, som vi bestemmer, eller også får I slet ikke nogen adgang, og så må I tage den sure vej! Det er flot sagt af en formand,

der bor i Bruxelles, at vi andre kan stå i regnvejr.

Men det er jo givet, at hvis man laver det så besværligt, at det vil gå ud over koordinationsen, over den nemme samkørsel mellem metrosystemet og S-togs- og regionaltogetssystemet, så må vi altså tage afstand fra det og advare ministeren.

Vi venter i de kommende uger og måneder lidt mere besked om disse ting, og der bliver sikkert lejlighed til at drøfte det. Jeg vil bare have nævnt, at man altså ikke kan skalte og valte på en sådan måde. Jeg tror, at det giver ris til ens egen dertil indrettede.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, hr. Arne Melchior har en god indsigt og skarpe, fine bemærkninger om Nørreport, og jeg er meget enig med hr. Melchior i betragtningen om Ørestaden og hele spillet dér. Det er meget godt, også af hensyn til den kollektive trafik, så dér vil jeg gerne gå hånd i hånd med hr. Melchior.

Så har hr. Melchior jo nogle betragtninger om denne her udestue. Jeg vil gerne spørge hr. Melchior: Hvor mange udestuer skal vi have? Skal vi arbejde os hen mod tilstande som i New York, hvor der er så mange biler, at selv brandmænd og brandkvinder sidder fast i gadekrydsene og bruger lang tid på at læse Anders And, alt imens der er ildebrand? Er det det billede af så mange udestuer, vi skal have, eller er der slet ikke nogen grænser?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er også hr. Melchiors udestue. Altså enten er der ufattelig kedeligt hjemme i hr. Melchiors stue, ufattelig kedeligt, eller også er det, fordi hr. Melchior begår alvorlige ulovligheder, når han kører bil.

Den tredje mulighed er også, at hr. Melchior faktisk længes efter, at alle bilerne kommer til at stå stille, så man kan lave omtrent det samme, som man kan hjemme i sin stue. Men jeg vil bare lige sige, at det, som jeg foretager mig i min stue, ville jeg altså ikke kunne lave i min bil. Det vil jeg bare lige sige.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen jeg er da helt enig i, at man lave ting hjemme, som man ikke kan lave i bilen. Jeg tælte